

[Finansministeren.]

ved lov nr. 100 af 14. april 1937 om den fælleskommunale udligningsfond. Herefter kunne skatten til udligningsfonden ned-sættes eller forhøjes efter fondens behov. Der står i øvrigt i bemærkningerne til det lovforslag, som vi drøfter i dag, at ved toldlovens § 4, altså inden for den bestående toldlovgivning, er der givet en bemyndigelse til i visse tilfælde at pålægge varer en told på indtil 75 pct. af importværdien.

Jeg mener altså ud fra disse eksempler og ud fra mit almindelige standpunkt at have påvist, at lovgivningsmagten ikke tidligere er vejet tilbage for ved lov at give bemyndigelse til under nærmere i loven fastsatte bestemmelser at pålægge skatter eller afgifter beregnet på den i den pågældende lovgivning ligeledes nærmere fastsatte måde. Disse bemyndigelser har ofte haft langt større rækkevidde, end jeg nogen sinde forventer at den bemyndigelse, der kunne være tale om i dette lovforslag, vil få.

Jeg vil til slut til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen sige, at der ved gennemførelsen af denne lovgivning ikke er tale om, at Danmark betræder en vej, som ikke er betrådt af andre lande.

Flere af de ærede medlemmer har bedt om oplysninger til udvalget, og dem er jeg naturligvis villig til at komme med. I en lang række lande har man antidumping-lovgivning eller en lovgivning, der kan sammenlignes hermed. Under forhandlingerne har man nævnt Norge og Sverige, og det er naturligt, at man nævner dem. Jeg kan særlig nævne USA, Australien, Sydafrika, Canada, New Zealand, Indien, Østrig, Vesttyskland, Frankrig og Grækenland, hvorfra vi har oplysninger om, hvordan lovgivningen ser ud, og hvordan den administreres. Såvel disse oplysninger som en række andre oplysninger, der er fremsat ønske om, skal blive stillet til rådighed for udvalget.

Oluf Pedersen: Selv om det ikke vedrører selve lovforslaget, ville det have glædet mig, om den højtærede finansminister havde imødekommet mit ønske om at få fremskaffet oplysninger om leveomkostningerne her og i andre lande. Vi har

statistik over så mange ting, men dette ville være noget af det mest interessante, vi kunne få, og jeg tror, det er tiltrængt.

Den højtærede minister siger, at vi her i landet ikke har told i overflod. Det er forkert. Vi fik en ganske overflødig toldlov i fjor, og dernæst har vi restriktioner i overflod, mange, mange flere restriktioner, end folk i almindelighed tænker sig, og de virker meget mere varefordyrende, end man tænker sig. Det skulle vi da se at komme ud af i stedet for at vedtage et lovforslag som det foreliggende.

Finansministeren mener, at forslaget er fuldt forsvarligt, og henviser til den bestemmelse, der findes i toldloven. Se, den bestemmelse, der er i toldloven, er dog af den karakter, at det tydeligt er sagt, i hvilke tilfælde man kan pålægge denne særlige told, og hvor meget den skal udgøre; og vedkommende, den går ud over, kan indanke sagen for domstolene. Men hvis man vedtager dette lovforslag i den form, den højtærede finansminister har fremsat det, er det finansudvalget, der skal sidde og lovgive, og så kan afgørelserne ikke indankes for domstolene. Jeg mener, det er en meget uheldig affattelse, og selv om man ikke kan sige, den er grundlovsstridig — jeg er jo ikke så hård i min dom — svarer den i alt fald ikke til grundlovens ånd. Jeg mener, at en lov må være formet sådan, at den, den går ud over, kan indanke afgørelsen i henhold til denne lov for domstolene, uden at det skal kunne siges: sådan har man vedtaget det i finansudvalget ved en beslutning for lukkede døre.

Viggo Starcke: Jeg takker den højtærede finansminister for hans bemærkninger i anledning af det, jeg sagde under åbningsdebatten. Men når den højtærede finansminister i det foreliggende lovforslag foreslår, at der gives ministeren myndighed til at pålægge eller ophæve eller nedsætte eller forhøje satserne, uden at det er nævnt, hvilke varer det drejer sig om, og der tilmed er fastsat ganske overordentligt uklare bestemmelser om, hvilke tilfælde det drejer sig om, må man uvilkårligt sammenligne disse bestemmelser med det, der står i grundlovens § 43, hvor det udtrykkelig fastslås, at ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov.